

sætning af Skovene, og jeg kunde maasse finde Anledning til at lyse efter, hvad Virkning denne Opfordring har gjort, om der er foretaget noget i denne Retning, eller om det er forberedt, og hvad man i den Henseende kan vente. Jeg gør kun denne Bemærkning, fordi det som sagt er med Glib, at man har udeladt Skovskylben af dette Forslag, under Hensyn til, at den til Dato kun yder halvt Bidrag til Amtskommunerne saa vel som til alle andre Hartkornshyrder.

Detallerne i Forslaget skal jeg ikke her nærmere komme ind paa, det kan jo altid blive Genstand for nærmere Forhandling, Hovedsagen er kun dette, om man ikke under den Udvikling, der er foregaaet, og navnlig under Velysning af den Behandling, Vejudgifterne have haft her i Landet, vil finde det rimeligt, at man søger at imødekomme Hartkornets Klager ved foreløbig at give det et Tilskud af Statskassen.

Finansministeren (Strup): Naar jeg undertiden udtaler her i Tinget, at jeg skal fatte mig kort, tror jeg ogsaa, at jeg holder det. Denne Gang vil jeg begynde med at sige, at min Udtalelse ikke vil blive kort, da min Kollega, Indenrigsministeren tilfældigvis ikke er til Stede, idet han ikke har forndfat, at denne Sag ogsaa vilde komme for i Dagsmødet, og jeg altsaa ogsaa kommer til at udtale mig paa hans Vegne. Jeg skal begynde med at erindre det ærede Ting om, en Udtalelse af mig, som jeg har været nødt til at fremkomme med gentagne Gange, og det er den, at efter min Formening er vor finansielle Stilling ikke en saadan, at vi enten kunne paatage os betydelige nye varige Byrder eller undvære betydelige nuværende Indtægter. Nu kan der jo ganske vist være Spørgsmaal om, hvad der skal forstaaes ved betydelige Byrder, men jeg tror næppe, at der kan være nogen Tvivl om, at en aarlig Udgift af $2\frac{1}{2}$ Million ikke af nogen vilde kunne anses for andet end en meget betydelig Udgift. Jeg har ikke overset, at Lovforslaget har disse Ord „indtil videre“, og jeg har heller ikke overhørt, at den ærede Ordfører lagde en vis Vægt paa, at det kun var „indtil videre“, men efter min Mening betyder dette Ord ikke det aller mindste, thi enhver Lov bestaar saa længe, indtil den bliver forandret ved Lov, og denne Lov med sit „indtil videre“ vil ogsaa komme til at bestaa ligesom alle andre Love, til den bliver forandret ved Lov. Altsaa, det Ord betragter jeg, som om det ikke stod i Lovforslaget. Jeg tror da dristigt at kunne gaa ud fra, at ingen vil betragte en forøget

Statsudgift af $2\frac{1}{2}$ Million Kroner som ubetydelig.

Og jeg antager, at de fleste ville være enige med mig om, at man i et hvert Tilfælde, naar man vil fyldestgøre Retfærdighedens Fordringer, ikke vil kunne blive staaende ved de $2\frac{1}{2}$ Mill. Jeg ser ikke, hvorledes man paa nogen Maade vil kunne undgaa at yde de andre Kommuner i Landet en lignende Understøttelse til Afholdelse af ganske lignende Udgifter som dem, man vil lette Amtskommunerne at bære. Det forekommer mig, at det vilde være en ligefrem Uretfærdighed, dersom man vilde vedtage i den Lovgivende Forsamling at yde en Hjælp paa $2\frac{1}{2}$ Million Kr. til en Del Kommuner, uden at yde noget lignende til andre Kommuner, der have ganske tilsvarende Udgifter at bære. Jeg antager altsaa, at naar Retfærdigheden skulde ske Fyldest, maa vi forøge disse $2\frac{1}{2}$ Million til i det mindste $3\frac{1}{2}$, sandsynligvis 4 Millioner Kr.

Det er ganske rigtigt bemærket af den ærede Ordfører, at Vejudgifterne udgøre den overvejende Del af Amtskommunernes Udgifter, og at de udgøre efter den sidste Opgørelse, saavidt jeg erindrer, et Beløb af ca. 2,280,000 Kr. Det er ganske rigtigt, medens derimod Købstadkommunernes Udgifter til deres Gader og Veje ikke en Gang naa op til 400,000 Kr., og for Kjøbenhavns Vedkommende, som det ærede Medlem ikke vilde regne med, udgør det 630,000 Kr., altsaa for Bykommunerne tilsammen 1 Million. Regner man nu efter Folketallet, ja, saa udredes der jo meget mere for Landets Vedkommende til Veje, end der udredes fra Byerne til de tilsvarende Gader og Veje. Ganste vist! Men jeg tror dog rigtig nok, at man dristig kan gaa ud fra den Forudsætning, at Vejene benyttes i saa overvejende Maal netop af Landboerne sammenlignet med Købstæderne, saa det heller ikke kan siges at være uretfærdigt, at Landboerne bære større Byrder til Sognevejenes og Amtsvejenes Vedligeholdelse, end Købstæderne bære. Jeg maa tilføje, jeg blev noget overrasket over den Begrundelse, vi have hørt af det sørlige Bidrag til Amtsfondene. Blandt disse mange Prægravationspørgsmaal, som man ellers er vant til at høre i vore Dage — de summe jo om Drene paa en — har jeg aldrig hørt det fremdraget, at det var en Uret, at Landboerne bære Byrderne ved Sognevejenes og Amtsvejenes Vedligeholdelse (Ordføreren for Forslagsstillerne [Bosjen]: Ikke Sognevejene!). Det forekommer mig, at den ærede Ordfører siger, at Sognevejene ikke vare tagne med. Dersom Sognevejene ikke tages med, naar man